

58. Lussi lilla.

IÅ, Nyl. III, 112 (mel. och text).

Nl, Ingå.

Lus - si lil - - la spe - la - de för fy - - ra och fem, och

Lus - si lil - la spe - la - de för ko - nungens hovmän. Lus - si lil - la.

Sen trä - der hon så lätt up - på til - jan.

1. Lussi lilla spelade för fyra och fem,
och Lussi lilla spelade för konungens hovmän.

— Lussi lilla,
sen träder hon så lätt uppå tiljan —

2. Där voro två herrar, som gjorde ett råd:
»Vad skall nu Lussi lilla för spelandet få?»

3. »Nog skall Lussi lilla för spelandet få,
ty hon skall aldrig jungfru ifrån oss mera gå.»

4. Och Lussi lilla talte till broderensin:
»Kära du min broder, försvar nu systren din.»

5. Men brodern kastar värjan i Lussi lillas famn:
»Försvar dig själv, min syster, det bästa som du kan.»

6. Och Lussi lilla svänger sig lustigt omkring,
och femtio hovmän så slog hon på en gång.

7. Hastigt kom budet till konungen in:
»Nu slog Lussi lilla ihjäl hovmännerna din.»

8. Och konungen han skickar efter Lussi lilla så:
»I morgon så skall du för konungen stå.»

9. Och Lussi lilla träder för konungen in,
och blommorna de brunno på snövitans kind.»

-
10. Och konungen han talte till
Lussi lilla så:
»Varföre slog du ihjäl mina hovmän
i går?»
11. »Det var inga hovmän jag slog
ihjäl för dig,
det var en hop med skälmar, som över-
föllu mig.
12. Jag har varit jungfru ifrån det
jag var barn,
och nu få inga skälmar mer vila på min
arm.
13. Och jag har slitit silke från det
att jag kund gå,
och nu så är jag spådder en konung
att få.»
14. Och konungen tog Lussi lilla,
satt henne på sitt knä,
gav henne gullringar och fäste henne me.
15. Och konungen satt Lussi lilla
uti sin famn,
gav henne gullkrona och drottninga-
namn.
— Lussi lilla,
sen träder hon så lätt uppå tiljan —
-